

Komentar Evandjelja: Ljepota vjerne ljubavi

Evandjelje XXVII. nedjelje kroz
godinu i komentar.

Evandjelje Mk 10, 2-16

U ono vrijeme: Pristupe farizeji k
Isusu pa ga upitaše: »Je li mužu
dopušteno otpustiti ženu?« On im
odgovori: »Što vam zapovjedi
Mojsije?« Oni rekoše: »Mojsije je
dopustio napisati otpusno pismo i –
otпустiti.« A Isus će im: »Zbog
okorjelosti srca vašega napisa vam
on tu zapovijed. Od početka
stvorenja muško i žensko stvori ih.
Stoga će čovjek ostaviti oca i majku

da prione uza svoju ženu; i dvoje njih bit će jedno tijelo. Tako više nisu dvoje, nego jedno tijelo. Što dakle Bog združi, čovjek neka ne rastavlja!«

U kući su ga učenici ponovno o tome ispitivali. I reče im: »Tko otpusti svoju ženu pa se oženi drugom, čini prema prvoj preljub. I ako žena napusti svoga muža pa se uda za drugoga, čini preljub.«

Donosili mu dječicu da ih se dotakne, a učenici im branili. Opazivši to, Isus se ozlovolji i reče im: »Pustite dječicu neka dolaze k meni; ne priječite im jer takvih je kraljevstvo Božje! Zaista, kažem vam, tko ne primi kraljevstva Božjega kao dijete, ne, u nj neće ući.« Nato ih zagrli pa ih blagoslivljaše polažući na njih ruke.

Komentar

U ovom Evandjelju Isus Krist koristi trik pitanje koje su postavili farizeji govoreći o intimnom statusu svakog odnosa: ljubavi koja daje sebe, koja daje život.

Pitaju ga može li, kako je rečeno u Svetom pismu, čovjek ostaviti ženu. Isus Krist će vam pokazati drugi način, drugu logiku. Način i logiku božanskih stvari.

Polazište je pitanje o zakonitosti: je li legalno ili nije? To je pitanje, s područja ljubavi, osrednje pitanje. Logika onoga što je legalno ili protuzakonito logika je onoga što se može ili ne može učiniti, logika prava i dužnosti, logika granica djelovanja jednog i djelovanja drugog, logika, u osnovi, vlastite osobne afirmacije. I ta logika ispunjava srce tugom, čini ga krutim. Možemo učiniti stotine zakonitih djela, a ipak da su lišena ljubavi.

Božanska logika je nešto drugo. To je izvan ljudske logike farizeja. Jer ljubav nadilazi sve.

Nitko tko se zaljubi ne kaže drugoj osobi: „s tobom ću moći ispuniti ono što je dopušteno i izbjeći ono što je protuzakonito." Ta ljubav umire. Jer ljubav zahtijeva susret, dijeljenje intimnosti, prihvaćanje slabosti i nedostataka drugoga, opraštanje jedno drugome, otkrivanje ljepote voljene osobe, plodonosnost, zajedničko sanjarenje, ...

Kad netko ostane u logici ovoga - to se može učiniti, ovo ne; kad se zatvorimo u okvire, zatvaramo se ljubavi. Više ne postoji ljubavni odnos, već odnos interesa.

Isus Krist predlaže novu perspektivu: govori nam o početku stvaranja, o Božjem projektu. Postoji dizajn života i ljepote za naše živote.

Živi li se život, odnos s Bogom i drugima, sveden na ono što je dopušteno ili nedopušteno, živi se na hladan i statičan način. S druge strane, ako se živi znajući da nas Bog gleda s divljenjem, shvatit će se da je Bog dio naše vlastite povijesti, da želi živjeti svakim životom iz ljubavi.

Ako znate da vas Bog gleda s divljenjem, shvatit ćete da su nedostaci drugog (muža, žene, djece, braće, prijatelja, ...) dio same avanture za učenje umjetnosti ljubavi, umjetnost sličnosti s Isusom.

Kada morate voljeti drugoga? Samo kad je savršen, bez nedostataka, lijep, točan, koristan; ili kada je slab, lomljiv, siromašan i pogrešan?

Svi smo pozvani na odnose vjernosti, odnose u kojima ćemo uvijek imati milijune izgovora da se odrekujemo drugog (muž, žena, djeca, braća i sestre, rodbina, prijatelji, kolege, ...).

Ali, ako drugi ima pravo biti voljen samo onda kada to zasluđuje, onda ne znamo voljeti, imamo srce od kamena, okorjelo. U tom srcu nije sjajna slika Boga. Zamagljena je, skrivena.

A da bismo to razumjeli, potrebno je naučiti umjetnost malenosti i slabosti, umjetnost biti poput djece. Drugi dio Evandjelja nije slućajno tu.

Za istinsku ljubav potrebno je živjeti poput djece, poput onih koji uvijek imaju nešto novo za naućiti. Ućite iz poteškoća, nevolja, razočaranja.

Ako je drugi funkcija naše vlastite spoznaje onoga što duguje, onoga za što je koristan onda će uvijek biti nedovoljan. Naprotiv, ako netko opazi taj Bođji pogled na sebi i na drugima, htjet će ućiti iz tog pogleda svaki dan: kao što dijete ući iz pogleda svojih roditelja s ljubavlju.

Tajna ovog života nije u tome da smo savršeni, snažni, fini, bez mana.

Tajna života je postati voljen u našoj slabosti i krhkosti i voljeti drugoga u njegovoj slabosti i krhkosti. To je znati reći: vjieran sam osobi koju volim.

A Isus Krist uvijek dolazi u pomoć našoj slabosti. Ne postoji odnos koji nije pozvan doživjeti muku, smrt i uskrsnuće Isusa Krista: sposobnost da se izgubi kako bi osvojilo drugog, dalo život drugome, dalo se drugome u svim situacijama. Naša veličina počinje kada se, u Isusu Kristu, gubimo iz ljubavi, kad se usudimo ući u njegovu logiku vječnosti, darivanja, predaje.

Luis Cruz / Photo: Pablo Heimplatz - Unsplash

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/gospel/evangelio-domingo-
vigesimoseptima-semana-ordinario-
ciclo-b/](https://opusdei.org/hr-hr/gospel/evangelio-domingo-vigesimoseptima-semana-ordinario-ciclo-b/) (29.03.2025.)